

SK

SK

SK

EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 7.7.2010
KOM(2010)344 v konečnom znení

2010/0197 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ),

**ktorým sa stanovujú prechodné opatrenia týkajúce sa bilaterálnych investičných dohôd
medzi členskými štátmi a tretími krajinami**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) sa stanovuje výlučná právomoc Európskej únie v oblasti priamych zahraničných investícií ako súčasť spoločnej obchodnej politiky [článok 207 ods. 1 a článok 3 ods. 1 písm. e)]. V súlade s článkom 2 ods. 1 ZFEÚ môže v oblasti, v ktorej bola výlučná právomoc prenesená na Úniu, vykonávať legislatívnu činnosť a prijímať právne záväzné akty len Únia.

Pred nadobudnutím platnosti ZFEÚ uzavreli členské štáty s tretími krajinami viac ako 1000 bilaterálnych dohôd týkajúcich sa investícií, ktoré sa sčasti alebo v plnom rozsahu vzťahujú na priame zahraničné investície. Takéto dohody zahŕňajú bilaterálne investičné zmluvy, ktoré *inter alia* poskytujú záruky týkajúce sa podmienok investovania v členských štátoch a v tretích krajinách vo forme špecifických záväzkov záväzných podľa medzinárodného práva.

Aj keď dohody naďalej zaväzujú členské štáty v rámci medzinárodného práva verejného, vzhľadom na nadobudnutie platnosti ZFEÚ by sa otázka existencie dohôd členských štátov týkajúcich sa investícií a záväzkov v nich prijatých mala riešiť z hľadiska výlučnej právomoci EÚ v oblasti priamych zahraničných investícií.

Keďže ZFEÚ neobsahuje výslovný prechodný režim objasňujúci štatút dohôd členských štátov, nariadením Rady a Parlamentu, ktorého návrh sa predkladá, sa povolí pokračovanie existencie všetkých investičných dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktoré sú v súčasnosti v platnosti. Návrhom sa takto poskytuje výslovná záruka právnej istoty, pokiaľ ide o podmienky, v ktorých investori pôsobia.

Tento prístup odrážajúci evolučné zaobchádzanie s nadobudnutím platnosti ZFEÚ, podobne ako pri zavedení spoločnej obchodnej politiky v šesťdesiatych rokoch minulého storočia¹, umožňuje postupné formulovanie a vypracovanie investičnej politiky EÚ, ktorej cieľom je prospievať všetkým investorom a investíciám rovnako.

S uznaním skutočnosti, že členské štáty môžu čeliť požiadavke alebo považovať za potrebné zmeniť a doplniť alebo upraviť investičné dohody, najmä aby ich uviedli do súladu s povinnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy, stanovujú sa v tomto návrhu aj podmienky a rámec na splnomocnenie členských štátov začať rokovania s tretou krajinou s cieľom upraviť existujúcu bilaterálnu dohodu týkajúcu sa investícií. Týmto rámcom sa členským štátom takisto poskytuje možnosť, aby s tretími krajinami za určitých podmienok stanovených v tomto návrhu prerokovali a uzavreli novú bilaterálnu dohodu týkajúcu sa investícií. Keďže Únia má výlučnú právomoc v oblasti priamych zahraničných investícií a investičná politika EÚ sa bude postupne rozvíjať, postup stanovený týmto návrhom sa musí považovať za výnimočné prechodné opatrenie.

Toto nariadenie sa zaoberá iba prechodnými aspektmi riadenia novej právomoci EÚ v oblasti investícií. Cieľmi, kritériami a kontextom novej investičnej politiky EÚ, ktorá sa má rozvíjať

¹ Rozhodnutie Rady z 9. októbra 1961 o štandardizácii trvania obchodných dohôd s tretími krajinami a rozhodnutie Rady z 16. decembra 1969 o postupnej štandardizácii dohôd týkajúcich sa obchodných vzťahov medzi členskými štátmi a tretími krajinami a o prerokovaní dohôd Spoločenstva.

na základe nedávno získanej výlučnej právomoci v oblasti priamych zahraničných investícií, sa nezaobrá toto nariadenie, ale osobitné oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade prijímané súbežne s týmto návrhom nariadenia.

2. MOŽNOSTI POLITIKY A KONZULTÁCIE SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI

Po zohľadnení osobitnej povahy predmetu úpravy Komisia vyhodnotila celý rad možností na dosiahnutie uvedeného cieľa, aj keď bez vykonania formálneho posúdenia vplyvu. Dňa 25. januára 2010 sa v Bruseli uskutočnilo stretnutie s odborníkmi z členských štátov, aby sa prediskutoval štatút bilaterálnych dohôd týkajúcich sa investícií uzavretých medzi členskými štátmi a tretími krajinami.

Predmetom diskusií môže byť miera nezlučiteľnosti investičných dohôd členských štátov s právom EÚ. Komisia zastáva názor, že sa treba vyhnúť *akejkoľvek* právnej neistote v súvislosti so štatútom a s platnosťou týchto dohôd, ktorá by mohla poškodzovať činnosti týkajúce sa investícií a investorov EÚ v zahraničí alebo investície a investorov zo zahraničia v členských štátoch. Takáto neistota je totiž v rozpore s najdôležitejším princípom ochrany investícií, t. j. poskytnúť právnu istotu, pokiaľ ide o počínanie hostiteľských krajín. Vzhľadom na situáciu, ktorá nastala od nadobudnutia platnosti ZFEÚ, by sa rýchle a rozhodné konanie malo uprednostniť pred nekonaním alebo oneskorenou reakciou.

Tzv. nástrojmi soft-law, akými sú napríklad deklarácia alebo vyhlásenie útvarov Komisie alebo kolégia o štatúte a platnosti bilaterálnych investičných dohôd, by sa nevytvorila právna istota, ktorá sa vyžaduje na zaručenie príslušných dohôd. Preto je uprednostňovanou možnosťou právny nástroj.

Týmto návrhom sa zachováva súčasný stav a ponúka prechodné riešenie povolením pokračovania existencie bilaterálnych dohôd týkajúcich sa investícií, ktoré členské štáty uzavreli s tretími krajinami. Hlavným dosahom tohto návrhu je prevencia veľmi negatívneho výsledku, t. j. možnej erózie práv a výhod, ktoré majú investori a investície k dispozícii v rámci medzinárodných investičných dohôd. V tejto súvislosti sa dosah v prípade nekonania považuje za oveľa väčší ako dosah v prípade tohto konania, ktorý je neutrálny, keďže sa ním zachováva súčasný stav.

Povolením stanoveným v tomto návrhu sa neprejudikujú kontúry budúcej investičnej politiky EÚ, ani sa ním neumožňuje, aby predmetné dohody narušovali výkon právomoci Únie. V tejto súvislosti sa povolenie udelené podľa tohto návrhu môže odňať v súlade s postupmi, ktoré sú v ňom uvedené. Týmto postupom sa zohľadňuje aj povinnosť členských štátov odstrániť všetky nezlučiteľnosti so ZFEÚ, ktoré môžu existovať v ich terajších dohodách, ako zistil Súdny dvor Európskej únie.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Cieľom tohto návrhu je povoliť pokračovanie platnosti medzinárodných dohôd týkajúcich sa investícií uzavretých medzi členskými štátmi a tretími krajinami a vytvoriť podmienky a postupový rámec na prerokovanie a uzavretie takýchto dohôd členskými štátmi.

V kapitole I sa stanovuje predmet úpravy a rozsah pôsobnosti nariadenia. V článku 1 sa uvádza, že nariadenie sa vzťahuje na dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktoré sa týkajú investícií.

V kapitole II sa stanovuje povolenie zachovať platnosť existujúcich bilaterálnych dohôd, ktoré členské štáty uzavreli s tretími krajinami.

V článku 2 sa od členských štátov vyžaduje, aby Komisii oznámili všetky dohody, ktoré si želajú zachovať za podmienok stanovených v nariadení. Článok 2 by sa vzťahoval aj na dohody, ktoré boli uzavreté, ale ešte nenadobudli platnosť.

V článku 3 sa povoľuje, aby sa po nadobudnutí účinnosti toho nariadenia zachovali v platnosti všetky existujúce dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami týkajúcich sa investícií, ktoré členské štáty oznámili. Toto povolenie sa nedotýka povinností členských štátov vyplývajúcich z práva Únie².

V článku 4 sa stanovuje každoročné zverejňovanie všetkých oznámených dohôd v úradnom vestníku, aby sa zabezpečilo, že všetky zúčastnené strany sú informované o presnom rozsahu právnej pôsobnosti nariadenia.

V článku 5 sa stanovuje preskúmanie dohôd, ktoré boli oznámené. Preskúmaním sa identifikujú kvantitatívne a kvalitatívne aspekty platných dohôd, ako aj možné prekážky implementácii spoločnej obchodnej politiky, ktoré by dohody mohli predstavovať. Komisia najmä posúdi, či dohody alebo ich ustanovenia nie sú v rozpore s právnymi predpismi Únie, či nenarušujú rokovania alebo dohody týkajúce sa investícií medzi Úniou a tretími krajinami alebo či nenarušujú politiky Únie v oblasti investícií, hlavne spoločnej obchodnej politiky. Komisia najneskôr do piatich rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia predloží správu o preskúmaní dohôd a prípadne odporučí nepokračovať v uplatňovaní ustanovení kapitoly II alebo zmeniť tieto ustanovenia.

V článku 6 sa podrobne uvádza prípadné odňatie povolenia udeleného podľa tejto kapitoly. Odňatie povolenia môže byť potrebné pri jednej alebo viacerých dohodách s danou treťou krajinou, ak sú tieto dohody v rozpore s právnymi predpismi Únie. Povolenie možno okrem toho odňať vtedy, keď sa predmet úpravy dohody čiastočne alebo úplne prekrýva s predmetom úpravy platnej dohody Únie s danou treťou krajinou a v tejto dohode Únie nie je toto konkrétne prekrývanie upravené. Napríklad by mohlo ísť o prípad, keď Únia uzatvorí dohodu o voľnom obchode s treťou krajinou, ktorá obsahuje ustanovenia týkajúce sa investícií, pričom šesť členských štátov má uzatvorené dohody s podobnými ustanoveniami o investíciách. Ak sa v dohode uzatvorenej medzi EÚ a treťou krajinou neustanovuje, že sa ňou týchto šesť dohôd uzatvorených s treťou krajinou nahrádza, uplatnil by sa článok 6. Komisia v oznámení prijatom súčasne s týmto návrhom predstavila svoje názory na medzinárodnú investičnú politiku, ktorú si stanovila, vrátane krajín, s ktorými zamýšľa v úvodnej fáze rokovať o dohodách o investíciách. Napokon možno povolenie jednej alebo

² Pozri rozsudky *C-205/06 a C-249/06* z 3. marca 2009 a rozsudok *C-118/07* z 19. novembra 2009 nedávnej judikatúry, v ktorých Súdny dvor Európskej únie dospel k záveru, že špecifické ustanovenia bilaterálnych investičných zmlúv, ktoré uzavrelo Rakúsko, Švédsko a Fínsko, neboli zlučiteľné so Zmluvou o ES a že príslušné členské štáty neprijali vhodné kroky na odstránenie týchto nezlučiteľností. Rovnaké alebo podobné ustanovenia obsahujú iné bilaterálne investičné dohody uzavreté buď pred pristúpením k Únii, alebo po ňom. Súdny dvor vo svojich rozsudkoch vyzval Komisiu, aby prevzala úlohu sprostredkovateľa v týchto veciach.

viacerých dohôd odňať, ak dohoda podkopáva politiky Únie týkajúce sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika (napr. ak existencia dohôd oslabuje ochotu tretej krajiny rokovať s Úniou) alebo ak Rada neprijala rozhodnutie, ktorým povoľuje začať rokovania o investíciách do jedného roka odo dňa, ktorým jej Komisia predložila odporúčanie podľa článku 218 ods. 3 zmluvy. V článku 6 sa stanovuje konzultácia medzi Komisiou a príslušným členským štátom (príslušnými členskými štátmi), ktorej predmetom majú dôvody, ktoré by mohli viesť k odňatiu povolenia.

V kapitole III sa stanovuje upravovanie existujúcich dohôd a uzatváranie nových dohôd. Inšpiráciou pre navrhovaný postupový rámec je posilňovací mechanizmus stanovený nariadením č. 662/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje postup pre vedenie rokovaní a uzatváranie dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami o špecifických otázkach, ktoré sa týkajú rozhodného práva pre zmluvné a mimozmluvné záväzky a nariadenie č. 664/2009 zo 7. júla 2009, ktorým sa ustanovuje postup pre vedenie rokovaní a uzatváranie dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami, ktoré sa týkajú právomoci, uznávania a výkonu rozsudkov a rozhodnutí v manželských veciach, vo veciach rodičovských práv a povinností a vo veciach týkajúcich sa vyživovacej povinnosti, ako aj rozhodného práva vo veciach vyživovacej povinnosti³.

V článku 7 sa stanovuje všeobecný rámec, v ktorom členské štáty môžu uzatvárať alebo upravovať bilaterálne dohody týkajúce sa investícií.

V článku 8 sa vyžaduje, aby členské štáty Komisii oznámili svoj úmysel upraviť existujúcu bilaterálnu dohodu s treťou krajinou alebo uzavrieť novú. Od členských štátov sa vyžaduje, aby poskytli všetky relevantné dokumenty týkajúce sa opätovných rokovaní alebo rokovaní o dohode, ktoré môžu byť sprístupnené ostatným členským štátom a Európskemu parlamentu, pokiaľ sa na ne nevzťahujú požiadavky dôvernosti.

V článku 9 sa podrobne uvádzajú podstatné dôvody, na základe ktorých by Komisia nepovolila začať formálne rokovania vedené členskými štátmi, zahŕňajúce najmä dôvod, že iniciatíva členského štátu by mohla poškodiť ciele rokovaní EÚ alebo politiky EÚ. Komisia môže požadovať, aby členský štát dojednal vhodné ustanovenia, ktoré sa napríklad týkajú a) ukončenia dohody v prípade uzatvorenia ďalšej dohody medzi Úniou alebo Úniou a jej členskými štátmi na jednej strane a tou istou treťou krajinou na strane druhej (pozri napríklad ustanovenie o vypovedaní alebo nahradení ustanovení dohody v článku 5 nariadenia č. 662/2009), b) ustanovení o prevode alebo c) preferenčného zaobchádzania v záujme zabezpečenia rovnakého zaobchádzania pre všetkých investorov z EÚ v príslušnej tretej krajine.

V článku 10 sa vyžaduje, aby členské štáty naďalej informovali Komisiu o (opätovných) rokovaníach, ktoré boli povolené. Komisia okrem toho na zabezpečenie úplnej transparentnosti a súladu s investičnou politikou Únie môže požiadať, aby sa na rokovaníach o investíciách medzi členským štátom a treťou krajinou zúčastnila ako pozorovateľ.

Článok 11 sa zaoberá koncom procesu rokovaní a stanovuje sa v ňom postup spolu s podmienkami, za ktorých sa členským štátom môže udeliť povolenie podpísať a uzavrieť dohodu. V nadväznosti na oznámenie dohody, ktorá sa Komisii má predložiť pred jej podpísaním, Komisia posudzuje, či dohoda nepoškodzuje nadchádzajúce

³ Ú. v. EÚ L 200/52 z 31. júla 2009, s. 25 a s. 46.

alebo prebiehajúce rokovania EÚ o investíciách alebo nie je v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z práva EÚ vrátane tých, ktoré sú stanovené v časti 3 kapitoly 4 hlavy V ZFEÚ.

V článku 12 sa stanovuje preskúmanie povolení, ktoré by sa udelili podľa kapitoly III tohto nariadenia. Preskúmaním kvantitatívnych a kvalitatívnych aspektov povolených rokovaní a dohôd Komisia posúdi vhodnosť pokračovania v uplatňovaní ustanovení kapitoly III. Správa a akékoľvek prípadné odporúčania nepokračovať v uplatňovaní ustanovení tejto kapitoly alebo zmeniť tieto ustanovenia budú predložené najneskôr päť rokov po nadobudnutí účinnosti nariadenia.

V kapitole IV sa stanovujú určité požiadavky týkajúce sa správania členských štátov, pokiaľ ide o dohody, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje.

V článku 13 sa od členských štátov vyžaduje, aby poskytli informácie v súvislosti so stretnutiami uskutočnenými podľa predmetných dohôd. Od členských štátov sa okrem toho vyžaduje, aby Komisiu informovali o každej žiadosti na urovnanie sporu vedeného proti nim podľa ich dohôd hneď, ako sa o takejto žiadosti dozvedia, a aby s Komisiou spolupracovali, pokiaľ ide o začatie konania o urovnaní sporu – ktorý by mohli začať viesť proti inej tretej krajine, ktorá je stranou takej dohody – alebo konzultačného mechanizmu v rámci dohody.

V článku 14 sa stanovuje, že členské štáty môžu uviesť, či sa má ktorákoľvek z informácií, ktoré poskytujú v súlade s článkami 8 a 11, považovať za dôvernú a či ju možno sprístupniť ostatným členským štátom.

Článkom 15 sa zriaďuje nový výbor, ktorý pomáha Komisii pri riadení nariadenia a stanovujú sa v ňom postupy vzťahujúce sa na činnosť tohto výboru. Toto ustanovenie sa môže zrevidovať, aby sa uviedlo do súladu s budúcim nariadením prijatým podľa článku 291 ZFEÚ o kontrole uplatňovania vykonávacích právomocí Komisie⁴. Ak sa predložený návrh prijme pred nadobudnutím účinnosti nariadenia o kontrole uplatňovania vykonávacích právomocí Komisie, Komisia predpokladá jeho automatickú aktualizáciu s cieľom uvádzať odkazy na nariadenie prijaté podľa článku 291 uplatňovaním uvedeného návrhu⁵.

V článku 16 sa stanovuje, že toto nariadenie nadobudne účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení, čo znamená, že kapitola II sa uplatňuje na dohody platné pred uvedeným dátumom.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiaden vplyv na rozpočet EÚ.

⁴ Pozri návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady z 9. marca 2010, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú uplatňovanie vykonávacích právomocí Komisie, KOM(2010) 83 v konečnom znení.

⁵ Pozri článok 10 uvedeného návrhu Komisie.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ),

ktorým sa stanovujú prechodné opatrenia týkajúce sa bilaterálnych investičných dohôd medzi členskými štátmi a tretími krajinami

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy sú priame zahraničné investície zahrnuté do zoznamu záležitostí patriacich do oblasti spoločnej obchodnej politiky. V súlade s článkom 3 ods. 1 písm. e) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva“) má Únia výlučnú právomoc, pokiaľ ide o spoločnú obchodnú politiku. V uvedenej oblasti môže preto vykonávať legislatívnu činnosť a prijímať právne záväzné akty len Únia. Členské štáty tak môžu urobiť len vtedy, ak ich na to splnomocní Únia v súlade s článkom 2 ods. 1 zmluvy.
- (2) V časti 3 kapitoly 4 hlavy IV zmluvy sa popritom stanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a tretími krajinami, okrem iného pokiaľ ide o pohyby kapitálu zahŕňajúce investície. Na uvedené pravidlá môžu nepriaznivo vplývať medzinárodné dohody uzavreté členskými štátmi, ktoré sa týkajú zahraničných investícií.
- (3) V čase nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy mali členské štáty Únie značný počet bilaterálnych dohôd s tretími krajinami, ktoré sa týkajú investícií. Zmluva neobsahuje žiadne výslovné prechodné ustanovenia týkajúce sa takýchto dohôd, na ktoré sa teraz vzťahuje výlučná právomoc Únie. Niektoré z týchto dohôd môžu pritom zahŕňať ustanovenia, ktoré nepriaznivo vplývajú na spoločné pravidlá týkajúce sa pohybov kapitálu stanovené v časti 3 kapitoly 4 hlavy IV zmluvy.
- (4) Aj keď bilaterálne dohody naďalej zaväzujú členské štáty v rámci medzinárodného práva verejného a budú postupne nahrádzané budúcimi dohodami Únie týkajúcimi sa toho istého predmetu úpravy, podmienky na ich pokračujúcu existenciu a ich vzťah k politikám Únie týkajúcim sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika, si vyžadujú vhodné riadenie. Tým, že Únia bude uplatňovať svoju právomoc, sa uvedený vzťah bude ďalej rozvíjať.

- (5) V záujme investorov EÚ a ich investícií v tretích krajinách, ako aj členských štátov hostujúcich zahraničných investorov a investície by sa mala zachovať platnosť bilaterálnych dohôd, ktoré špecifikujú a zaručujú podmienky investovania.
- (6) Týmto nariadením sa stanovujú podmienky, za ktorých by sa členským štátom malo povoliť zachovanie platnosti alebo nadobudnutie platnosti medzinárodných dohôd týkajúcich sa investícií.
- (7) Týmto nariadením sa stanovujú podmienky, za ktorých sa členské štáty splnomocňujú zmeniť a doplniť alebo uzavrieť medzinárodné dohody týkajúce sa investícií.
- (8) Keďže povolenie zachovať, zmeniť a doplniť alebo uzavrieť dohody, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, sa udeľuje v oblasti výlučnej právomoci Únie, musí sa považovať za výnimočné opatrenie. Povolenie sa nedotýka uplatňovania článku 258 zmluvy, pokiaľ ide o nesplnenia povinností členskými štátmi, ktoré pre ne vyplývajú zo zmlúv, iné ako tie, ktoré sa týkajú nezlučiteľností vyplývajúcich z rozdelenia právomocí medzi Úniou a jej členskými štátmi.
- (9) Od členských štátov sa vyžaduje⁶, aby prijali nevyhnutné opatrenia na odstránenie prípadných nezlučiteľností s právom Únie, ktoré obsahujú bilaterálne investičné zmluvy uzavreté medzi nimi a tretími krajinami.
- (10) Komisia by mala mať možnosť odňať povolenie, ak je dohoda v rozpore s právnymi predpismi Únie v inom zmysle, ako je prípad nezlučiteľnosti z dôvodu rozdelenia právomoci medzi Úniou a jej členskými štátmi. Povolenie možno odňať tiež v prípade, že platná dohoda medzi Úniou a treťou krajinou obsahuje ustanovenia o investíciách podobné ustanoveniam dohody členského štátu. Povolenie možno odňať aj v záujme zabezpečenia toho, aby dohody členských štátov neprekážali v rozvoji a vo vykonávaní politik Únie týkajúcich sa investícií, ku ktorým patria najmä autonómne opatrenia spoločnej obchodnej politiky. Napokon by možnosť odňať povolenie mala existovať aj v prípade, že Rada neprijme rozhodnutie, ktorým povoľuje začať rokovania o investíciách do jedného roka odo dňa, ktorým jej Komisia predložila odporúčanie podľa článku 218 ods. 3 zmluvy.
- (11) Povolením zmeniť a doplniť alebo uzavrieť dohody stanoveným týmto nariadením sa členským štátom najmä umožňuje, aby sa zaoberali všetkými nezlučiteľnosťami svojich medzinárodných dohôd týkajúcich sa investícií s právom Únie, okrem nezlučiteľností vyplývajúcich z rozdelenia právomocí medzi Úniou a jej členskými štátmi, ktorými sa zaoberá toto nariadenie.
- (12) Najneskôr do piatich rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní kapitol II a III tohto nariadenia. Táto správa by mala okrem iného preskúmať, či je aj naďalej potrebné uplatňovať tieto kapitoly. Pokiaľ sa v správe odporučí nepokračovať v uplatňovaní ustanovení týchto kapitol alebo sa v nej navrhne zmeniť tieto ustanovenia, mal by sa k nej pripojiť vhodný návrh právneho predpisu. Bilaterálne dohody uzatvorené medzi členskými štátmi a tretími krajinami zostávajú pre strany záväzné podľa

⁶ Pozri rozsudky Súdneho dvora Európskej únie nedávnej judikatúry vo veciach C-205/06, *Komisia/Rakúsko*, C-249/06, *Komisia/Švédsko* a C-118/07, *Komisia/Fínsko*.

medzinárodného práva verejného, pokiaľ nebudú nahradené dohodou Únie týkajúcou sa investícií alebo kým nebudú iným spôsobom ukončené.

- (13) V žiadnom prípade by sa nemalo umožniť, aby dohody povolené v rámci tohto nariadenia alebo povolenia na začatie rokovaní s cieľom zmeniť a doplniť existujúcu alebo uzavrieť novú bilaterálnu dohodu s treťou krajinou predstavovali prekážku implementácii politík Únie týkajúcich sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika.
- (14) Európsky parlament, Rada a Komisia by mali zabezpečiť, že s akýmkoľvek informáciami identifikovanými ako dôvernými sa zaobchádza v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie⁷.
- (15) Toto nariadenie sa nevzťahuje na dohody medzi členskými štátmi týkajúce sa investícií.
- (16) Je nevyhnutné stanoviť určité opatrenia, aby sa zabezpečilo, že dohody zachované podľa tohto nariadenia budú naďalej uplatniteľné, okrem iného pokiaľ ide o urovnávanie sporov, pri súčasnom rešpektovaní výlučnej právomoci Únie.
- (17) Opatrenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁸,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

Rozsah pôsobnosti

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Týmto nariadením sa stanovujú podmienky a postup, v rámci ktorých sa členským štátom povoľuje zmeniť a doplniť alebo uzavrieť bilaterálne dohody s tretími krajinami, ktoré sa týkajú investícií, alebo zachovať ich platnosť.

KAPITOLA II

Povolenie zachovať platnosť dohôd

Článok 2

Oznámenie Komisii

Do tridsiatich dní od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia členské štáty oznamujú Komisii všetky bilaterálne dohody s tretími krajinami týkajúce sa investícií uzavreté

⁷ Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁸ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, ktorých platnosť si želajú zachovať alebo pri ktorých si želajú povolenie nadobudnutia platnosti v rámci tejto kapitoly. Oznámenie zahŕňa kópiu uvedených bilaterálnych dohôd.

Článok 3

Povolenie zachovať platnosť dohôd

Bez ohľadu na právomoci Únie týkajúce sa investícií a bez toho, aby boli dotknuté iné povinnosti členských štátov v rámci práva Únie, sa členským štátom v súlade s článkom 2 ods. 1 zmluvy povoľuje zachovať platnosť bilaterálnych dohôd týkajúcich sa investícií, ktoré boli oznámené v súlade s článkom 2 tohto nariadenia.

Článok 4

Uverejnenie

1. Komisia uverejňuje v *Úradnom vestníku Európskej únie* zoznam dohôd oznámených podľa článku 2 alebo článku 11 ods. 7 raz za dvanásť mesiacov.
2. K prvému uverejneniu zoznamu dohôd uvedeného v odseku 1 dôjde najneskôr tri mesiace od konečného termínu na oznámenia podľa článku 2.

Článok 5

Preskúmanie

1. Komisia uskutočňuje preskúmanie dohôd oznámených podľa článku 2, v rámci ktorého tiež posúdi najmä to, či:
 - a) dohody sú v rozpore s právnymi predpismi Únie v inom zmysle, ako je prípad nezlučiteľnosti z dôvodu rozdelenia právomoci medzi Úniou a jej členskými štátmi alebo
 - b) predmet úpravy dohôd sa čiastočne alebo úplne prekrýva s predmetom úpravy platnej dohody medzi Úniou a danou tretou krajinou a v tejto dohode Únie nie je toto konkrétne prekrývanie upravené alebo
 - c) dohody prekážajú v rozvoji a vo vykonávaní politík Únie týkajúcich sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika.
2. Konzultácia medzi Komisiou a oznamujúcim členským štátom s cieľom uľahčiť preskúmanie uvedené v odseku 1 sa môže viesť buď na žiadosť členského štátu, alebo na základe iniciatívy Komisie.
3. Najneskôr päť rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia predkladá Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto kapitoly, ktorá obsahuje preskúmanie potreby pokračovať v uplatňovaní tejto kapitoly na základe preskúmania uvedeného v ods. 1.

4. Ak sa v správe uvedenej v odseku 3 odporučí nepokračovať v uplatňovaní ustanovení tejto kapitoly alebo zmeniť tieto ustanovenia, prikladá sa k nej príslušný legislatívny návrh.

Článok 6

Odňatie povolenia

1. Povolenie stanovené v článku 3 sa môže odňať, ak:
 - a) dohoda je v rozpore s právnymi predpismi Únie v inom zmysle, ako je prípad nezlučiteľnosti z dôvodu rozdelenia právomoci medzi Úniou a jej členskými štátmi alebo
 - b) predmet úpravy dohody sa čiastočne alebo úplne prekrýva s predmetom úpravy platnej dohody medzi Úniou a danou treťou krajinou a v tejto dohode Únie nie je toto konkrétne prekrývanie upravené alebo
 - c) dohoda prekáža v rozvoji a vo vykonávaní politik Únie týkajúcich sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika, alebo
 - d) Rada neprijala rozhodnutie, ktorým povoľuje začať otvorené rokovania o dohode, ktorej predmet úpravy sa čiastočne alebo úplne prekrýva s predmetom úpravy dohody oznámenej podľa článku 2, do jedného roka odo dňa, ktorým jej Komisia predložila odporúčanie podľa článku 218 ods. 3 zmluvy.
2. Ak sa Komisia domnieva, že existujú dôvody na odňatie povolenia stanoveného v článku 3, predloží príslušnému členskému štátu odôvodnené stanovisko, v ktorom uvedie nevyhnutné opatrenia, ktoré má prijať, aby splnil požiadavky uvedené v odseku 1. Medzi Komisiou a príslušným členským štátom sa vykonajú konzultácie.
3. Ak sa konzultáciami uvedenými v odseku 2 nepodari získať vyriešenie, Komisia odníma povolenie týkajúce sa príslušnej dohody. Komisia prijíma rozhodnutie o odňatí povolenia v súlade s postupom uvedeným v článku 15 ods. 2. Zahŕňa požiadavku, aby členský štát prijal príslušné opatrenia a v prípade potreby vypovedal príslušnú dohodu.
4. Ak sa povolenie odníma, Komisia odstraňuje dohodu zo zoznamu uvedeného v článku 4.

KAPITOLA III

Povolenie zmeniť a doplniť alebo uzavrieť dohody

Článok 7

Povolenie zmeniť a doplniť alebo uzavrieť dohody

Za podmienok stanovených v článkoch 8 až 12 sa členskému štátu povoľuje začať rokovania s treťou krajinou o zmene a doplnení existujúcej alebo uzavretí novej dohody týkajúcej sa investícií.

Článok 8

Oznámenie Komisie

1. Ak má členský štát v úmysle začať rokovania s cieľom zmeniť a doplniť existujúcu alebo uzavrieť novú dohodu s treťou krajinou týkajúcu sa investícií, písomne oznamuje Komisii svoje úmysly.
2. Oznámenie obsahuje relevantnú dokumentáciu a uvádzajú sa v ňom ustanovenia, ktorými sa rokovania majú zaoberať, ciele rokovaní a všetky ďalšie relevantné informácie. V prípade zmien a doplnení existujúcej dohody sa v oznámení uvádzajú ustanovenia, o ktorých sa má opätovne rokovať.
3. Komisia sprístupňuje oznámenie a na požiadanie aj priloženú dokumentáciu ostatným členským štátom, ak sa na ne nevzťahujú požiadavky dôvernosti stanovené v článku 14.
4. Oznámenie uvedené v odseku 1 sa predkladá najmenej päť kalendárnych mesiacov predtým, ako sa majú začať formálne rokovania s príslušnou treťou krajinou.
5. Ak informácie predložené členským štátom nie sú dostatočné na účely povolenia otvoriť formálne rokovania v súlade s článkom 9, Komisia môže požiadať o dodatočné informácie.

Článok 9

Povolenie otvoriť formálne rokovania

1. Komisia povoľuje otvorenie formálnych rokovaní, pokiaľ nedospeje k záveru, že otvorenie rokovaní by:
 - a) bolo v rozpore s právom Únie, okrem nezlučiteľností vyplývajúcich z rozdelenia právomoci medzi Úniou a jej členskými štátmi, alebo
 - b) poškodilo ciele prebiehajúcich alebo nadchádzajúcich rokovaní medzi Úniou a príslušnou treťou krajinou, alebo
 - c) prekážalo v rozvoji a vo vykonávaní politík Únie týkajúcich sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika.
2. Ako súčasť povolenia uvedeného v odseku 1 môže Komisia členský štát požiadať, aby zahrnul do takéhoto rokovania akékoľvek vhodné ustanovenia.
3. Rozhodnutia o povolení uvedenom v odseku 1 sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 15 ods. 2. Komisia prijíma svoje rozhodnutie do 90 dní od doručenia oznámenia uvedeného v článku 8. Ak sú na prijatie rozhodnutia potrebné dodatočné informácie, uvedených 90 dní začína plynúť od dátumu doručenia dodatočných informácií.

Článok 10

Účasť Komisie na rokovaniach

Komisia má byť informovaná o pokroku a výsledkoch v priebehu rôznych štádií rokovaní a môže požiadať o účasť na rokovaníach týkajúcich sa investícií medzi členským štátom a treťou krajinou.

Článok 11

Povolenie podpísať a uzavrieť dohodu

1. Príslušný členský štát pred podpísaním dohody oznamuje Komisii výsledok rokovaní a predkladá Komisii text dohody.
2. Oznamovacia povinnosť stanovená v odseku 1 zahŕňa dohody prerokované pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, ktoré však neboli uzavreté, a preto sa na ne nevzťahuje oznamovacia povinnosť stanovená v článku 2.
3. Pri oznámení Komisia posudzuje, či prerokovaná dohoda:
 - a) nie je v rozpore s právom Únie, okrem nezlučiteľností vyplývajúcich z rozdelenia právomocí medzi Úniou a jej členskými štátmi, alebo
 - b) nepoškodzuje ciele prebiehajúcich alebo nadchádzajúcich rokovaní medzi Úniou a príslušnou treťou krajinou, alebo
 - c) prekážalo v rozvoji a vo vykonávaní politík Únie týkajúcich sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika alebo
 - d) nie je v rozpore s prípadnou požiadavkou podľa článku 9 ods. 2.
4. Ak Komisia zistí, že výsledkom rokovaní je dohoda, ktorá nespĺňa požiadavky uvedené v odseku 3, členskému štátu sa neudeľuje povolenie podpísať a uzavrieť dohodu.
5. Ak Komisia zistí, že výsledkom rokovaní je dohoda, ktorá spĺňa požiadavky uvedené v odseku 3, členskému štátu sa udeľuje povolenie podpísať a uzavrieť dohodu.
6. Rozhodnutia podľa odsekov 4 a 5 sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 15 ods. 2. Komisia prijíma rozhodnutie do 90 dní od doručenia oznámení uvedených v odsekoch 1 a 2. Ak sú na prijatie rozhodnutia potrebné dodatočné informácie, uvedených 90 dní začína plynúť od dátumu doručenia dodatočných informácií.
7. Ak bolo udelené povolenie v súlade s odsekom 5, príslušný členský štát oznamuje Komisii uzavretie a nadobudnutie platnosti dohody.

Článok 12

Preskúmanie

1. Najneskôr päť rokov od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia predkladá Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto kapitoly, ktorá obsahuje preskúmanie potreby pokračovať v uplatňovaní kapitoly.

2. Správa uvedená v odseku 1 zahŕňa preskúmanie povolení, o ktoré sa požiadalo a ktoré boli udelené v rámci tejto kapitoly.
3. Ak sa v správe uvedenej v odseku 1 odporučí nepokračovať v uplatňovaní tejto kapitoly alebo zmeniť ustanovenia tejto kapitoly, prikladá sa k nej príslušný legislatívny návrh.

KAPITOLA IV

Záverečné ustanovenia

Článok 13

Správanie členských štátov, pokiaľ ide o dohody s treťou krajinou

1. Pri všetkých dohodách, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, príslušný členský štát bez zbytočného odkladu informuje Komisiu o všetkých stretnutiach, ktoré sa konajú v rámci ustanovení dohody. Komisii sa poskytuje program a všetky relevantné informácie umožňujúce porozumieť témam, ktoré sa majú prediskutovať. Komisia môže príslušný členský štát požiadať o ďalšie informácie. Ak môže otázka, ktorá sa má prediskutovať, nepriaznivo ovplyvniť implementáciu politík Únie týkajúcich sa investícií, ku ktorým patrí najmä spoločná obchodná politika, Komisia môže príslušný členský štát požiadať, aby zaujal určitú pozíciu.
2. Pri všetkých dohodách, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, príslušný členský štát bez zbytočného odkladu informuje Komisiu o všetkých jemu určených tvrdeniach alebo argumentoch, že určité opatrenie nie je zlučiteľné s dohodou. Členský štát takisto ihneď informuje Komisiu o každej žiadosti o urovanie sporu podanej podľa dohody, a to hneď, ako sa členský štát o žiadosti dozvie. Členský štát a Komisia v plnom rozsahu spolupracujú a prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie účinnej obrany, ktoré môžu prípadne zahŕňať účasť Komisie na postupe.
3. Pri všetkých dohodách, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, príslušný členský štát musí získať súhlas Komisie pred aktiváciou akýchkoľvek relevantných mechanizmov na urovnávanie sporov, ktoré zahŕňa dohoda, a aktivuje takéto mechanizmy, ak ho o to Komisia požiada. Takéto mechanizmy zahŕňajú konzultácie s druhou stranou dohody a urovanie sporu, ak sa v dohode stanovujú. Členský štát a Komisia v plnom rozsahu spolupracujú pri vykonávaní postupov v rámci relevantných mechanizmov, ktoré prípadne môžu zahŕňať účasť Komisie na relevantných postupoch.

Článok 14

Dôvernosť

Pri oznamovaní rokovaní a ich výsledkov Komisii v súlade s článkami 8 a 11 môžu členské štáty uviesť, či sa ktorékoľvek z poskytnutých informácií majú považovať za dôverné a či ich možno prístupniť ostatným členským štátom.

Článok 15

Výbor

1. Komisii pomáha Poradný výbor pre riadenie prechodných opatrení týkajúcich sa medzinárodných investičných dohôd.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES.

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli [...]

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*